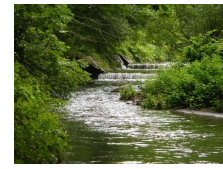

Lichnovský potok

Potůček se narodil!
Nemá ještě mnoho sil,
cestu statečně si razí
přes kamínky, husté mláží...

Kopec potůček si hýčká
a říká mu Javornička.
Komu za to jméno dík?
Hoře jménem Javorník.

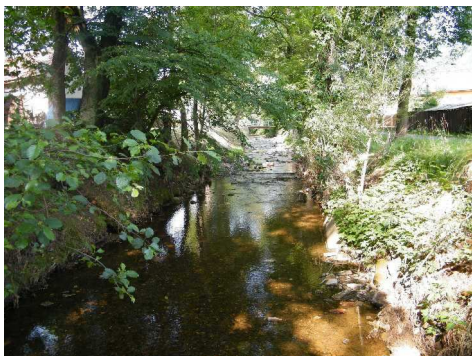
Z kopce dolů voda běží,
smete, co jí v cestě leží.
Spěchá, chvátá stále víc,
dotéká do Bordovic.

Tu si řekne odhodlaně:
"Teď poteču spořádaně.
Podél cesty, mezi domy,
moje břehy zdobí stromy."

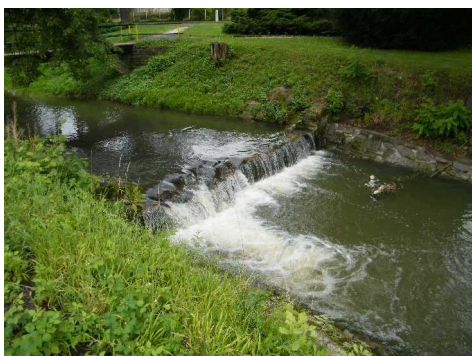
Sbírá také přítoky -
bezejmenné potoky
stékající z luk a strání.
V cestě vpřed jí nic nebrání.

Ejhle, už je v další obci
v údolíčku mezi kopci.
Stromy kolem šeptají,
že jí Lichnov říkají.

Tady se s ní stala změna
ohledně jejího jména.
Je z ní potok obrovský,
říkají mu Lichnovský.

Potok korytem si "letí",
na březích si hrají děti,
lidé vodou z přehrádky
zalévají zahrádky.

Když však prší mnoho dní,
bojíme se povodní.
Voda v potůčku vždy mírném
stane se pak krutým živlem.

Smete vše, co v cestě má,
mosty, břehy podmílá.
Nic už totiž nezastaví
tok jejího proudu dravý.

Netrvá to mnoho dní -
a zase se uklidní.
Je z ní potok nevinný
ústící do Lubiny.

